



## บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์ (งานบริหารทั่วไป โทร.๓๒๐๘)

ที่ ศธ ๖๓๙๓(๑๐).๑/๑๑๓/๔

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วมประเพณีใส่ขันดอก บูชาเสาหลักเมืองเชียงใหม่ ประจำปี ๒๕๕๖

### เรียน

ด้วยคณะมนุษยศาสตร์โดยคณะกรรมการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทยท้องถิ่นล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ และบุคลากรสัมพันธ์ จะเข้าร่วมประเพณีเข้าอินทขิล (ใส่ขันดอก) โดยนำคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ เข้าร่วมประเพณีใส่ขันดอกเพื่อเป็นการสักการบูชาเสาหลักเมืองเชียงใหม่ เป็นประจำทุกปีมาแล้วนั้น ในปีนี้วัดเจดีย์หลวงวรมหาวิหารกำหนดจัดให้มีขึ้นในระหว่างวันที่ ๕-๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์กำหนดวันที่จะเข้าร่วมใส่ขันดอกเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่คณาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ ณ วัดเจดีย์หลวง ในวันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ เวลา ๑๔.๐๐ น. โดยคณะฯ จัดเตรียมดอกไม้และมีรถบริการ จอดหน้าอาคาร HB๓ จึงขอเรียนเชิญผู้ประสงค์จะไปร่วมใส่ขันดอก ในวันดังกล่าว ส่งรายชื่อตามแบบฟอร์มดัดแนบ ถึงงานบริหารทั่วไป คณะมนุษยศาสตร์ ภายในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ เพื่อความเหมาะสมในการจัดรถรับ-ส่ง ตามจำนวนผู้เข้าร่วมต่อไป

(อาจารย์ ดร.สยาม ราชวัตร)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิษย์เก่า

ประธานคณะกรรมการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมฯ

ผู้ประสงค์เข้าร่วม “ประเพณีเข้าอินทขิล (ใส่ขันดอก)”

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

หน่วยงาน.....

-----

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล
๑	
๒	
๓	
๔	
๕	
๖	
๗	
๘	
๙	
๑๐	
๑๑	
๑๒	
๑๓	
๑๔	
๑๕	
๑๖	
๑๗	
๑๘	
๑๙	
๒๐	



### เข้าร่วมประเพณีเข้าอินทขิล (ใส่ขันดอก)

คณาจารย์ บุคลากร คณะมนุษยศาสตร์ เข้าร่วมประเพณีใส่ขันดอก  
เพื่อเป็นการสักการบูชาเสาหลักเมืองเชียงใหม่ ณ วัดเจดีย์หลวงวรมหาวิหาร  
ในวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๖





ในทุก ๆ ปี ชาวเชียงใหม่จะมีการทำพิธีสักการบูชา “เส้าอินทขิล” หรือ “เส้าหลักเมือง” โดยจะเริ่มต้นในวันแรม ๓ ค่ำ เดือน ๘ เรียกว่า “วันเข้าอินทขิล” และจะมีไปจนถึงวันขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๙ ซึ่งเรียกว่า “วันออกอินทขิล” (เดือน ๘ เข้า เดือน ๙ ออก โดยนับเดือนตามปีปฏิทินแบบล้านนา) เป็นระยะเวลา ๗ วัน เดิมเส้าอินทขิลประดิษฐานอยู่ ณ วัดสะตือเมือง หรือวัดอินทขิลกลางเวียงเชียงใหม่ ตามตำนานกล่าวว่า เส้าอินทขิลเดิมนั้นหล่อด้วยโลหะ จนกระทั่งสมัยพระเจ้ากาวิละ ราวปี พ.ศ.๒๓๔๓ ได้ย้ายเส้าอินทขิลไปไว้ที่วัดเจดีย์หลวง โดยบูรณปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่เป็นเส้าปูนปั้นติดกระจกสี บนเส้าเป็นบุษบกประดิษฐานพระพุทธรูปปางรำพึง และทำพิธีบวงสรวงเป็นประเพณีสืบกันมา โดยมีความเชื่อว่าการบูชาเส้าอินทขิลจะนำมาซึ่งความมั่นคง มั่งคั่ง ข้าวปลาอาหารอุดมสมบูรณ์ หรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นการสร้างขวัญกำลังใจแก่ชาวบ้าน และเกษตรกรในการทำมาหาเลี้ยงชีพ และทำการเกษตร และเพื่อความป็นสิริมงคลแก่ชีวิต ดังนั้น ในประเพณีบูชาเส้าอินทขิลจึงได้มีการอัญเชิญพระเจ้าฝางแสนห้า อันเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์บันดาลให้เกิดฝนตก แห่ไปรอบเมืองเชียงใหม่ และนำไปประดิษฐานที่วัดเจดีย์หลวงเพื่อให้ประชาชนได้สักการะและสรงน้ำ



พระมหาหมื่นวสุทตฺตญาณ วัดหอธรรม เชียงใหม่ ได้เล่าความเป็นมาของเส้าอินทขิลปรากฏในตำนานอินทขิล หรือตำนานสุวรรณคำแดง ไว้ว่า เมืองเชียงใหม่ ศูนย์กลางแห่งอาณาจักรล้านนานั้น เดิมเป็นที่ตั้งบ้านเมืองของชาวลัวะ เกิดเหตุการณ์ไม่ปกติ มีผีหลอกหลอนทำให้ชาวเมืองเดือดร้อนไม่เป็นอันทำมาหากิน อดอยาก ยากจน ดังนั้นพระอินทร์ จึงบันดาลบ่อเงิน บ่อทองและบ่อแก้วไว้ในเมือง ให้เศรษฐีลัวะ ๙ ตระกูลแบ่งกันดูแลบ่อทั้ง ๓ บ่อ บ่อละ ๓ ตระกูล โดยชาวลัวะจะต้องถือศีลรักษาคำสัตย์ หากอวิชชูล้านสิ่งใดก็จะได้ตั้งสมปรารถนา ซึ่งชาวลัวะก็ปฏิบัติตามเป็นอย่างดี ทำให้ชีวิตและความเป็นอยู่มีความสุข อุดมสมบูรณ์



เมื่อข่าวนี้เลื่องลือไป ทำให้เมืองอื่นยกทัพมาขอแบ่งปัน ชาวลัวะตกใจจึงขอให้ฤๅษีนำความไปกราบทูลพระอินทร์ พระอินทร์จึงให้กุมภภัณฑ์ หรือยักษ์ ๒ ตน ชูตอินทขิล หรือ เสาศตะปุพระอินทร์ ใส่เสาแทรกเหล็กหาบไปฝังไว้กลางเวียงนพบุรี เสาศอินทขิลมีฤทธิ์มากดลบันดาลให้ข้าศึกที่มาหลายร่างเป็นพ่อค้า พ่อค้าเหล่านั้นต่างตั้งใจมาขอสมบัติจากพ่อทั้งสาม ชาวลัวะจึงแนะนำให้พ่อค้าถือศีลรักษาคำสัตย์ และอย่าละโมภ เมื่อขอสิ่งใดก็จะได้ พ่อค้าบางคนทำตาม บางคนไม่ทำตาม บางคนละโมภ ทำให้กุมภภัณฑ์ ๒ ตน ที่เฝ้าเสาศอินทขิลโกรธพากันหามเสาศอินทขิลกลับขึ้นสวรรค์ไป บ่อเงิน บ่อทอง บ่อแก้ว ก็เสื่อมลง แต่มีชาวลัวะผู้เฒ่าคนหนึ่งไปบูชาเสาศอินทขิลอยู่เสมอ เมื่อได้ทราบว่ายักษ์ทั้งสองนำเสาศอินทขิลกลับสวรรค์ไปแล้ว ก็เสียใจมากจึงถือบวชนุ่งขาวห่มขาวบำเพ็ญศีลภาวนาได้ตั้งนยางเป็นเวลานานถึง ๓ ปี จนกระทั่งมีพระเถระรูปหนึ่งทำนายว่า ต่อไปบ้านเมืองจะถึงกาลวิบัติ ชาวลัวะจึงเกิดความกลัว และขอรับรองให้พระเถระรูปนั้นช่วยเหลือ พระเถระบอกว่าให้ชาวลัวะร่วมกันหล่ออ่างขางหรือกระทะขนาดใหญ่ แล้วใส่รูปปั้นต่าง ๆ อย่างละ ๑ คู่ ปั้นรูปคนชายหญิงให้ครบร้อยเอ็ดภาษาใส่กระทะใหญ่ลงฝังในหลุม แล้วทำเสาศอินทขิลไว้เบื้องบน ทำพิธีสักการบูชา จะทำให้บ้านเมืองพ้นภัยพิบัติ และทำพิธีบวงสรวงสักการะเรื่อยมาจวบจนปัจจุบัน

